صدای دل مرد؛ رمان جدیدِ عبدالله بهرامی قهرمانِ مردی که نمی‌خواهد حرفش را با هیچ‌کس در میان بگذارد

کتابخانه‌ی بندر مه‌دل جای دارد/ صفحه‌ی هنر و ادب/ ۱۰۵

گفت‌وگو از: نسرین ارغوانی

رمان تازه‌ی عبدالله بهرامی، با عنوان «صدای دل مرد»، داستان مردی به نام فرهاد است که سی سال در کتابخانه‌ی شهر کار کرده و تقریباً هیچ‌کس را نمی‌شناسد. او شب‌ها کنار پنجره می‌نشیند و به صداهای آدم‌ها گوش می‌دهد. این رمان در ۱۰۵ صفحه منتشر شده و در هفته‌های اول به فروش خوبی رسیده است.

بهرامی در گفت‌وگو با ما گفت که ایده‌ی رمان از یک عکس قدیمی به ذهنش رسیده است. در آن عکس، مردی پشت میز امانت کتابخانه نشسته و سرش را روی دست گذاشته است. نویسنده می‌گوید نمی‌داند آن مرد خوابیده یا فکر می‌کند، اما همان عکس او را رها نکرد. او چند شب پشت سر هم به آن عکس نگاه کرد و تصمیم گرفت درباره‌ی کسی بنویسد که دیگران فکر می‌کنند او هیچ حرفی برای گفتن ندارد.

به گفته‌ی او، فرهاد نمونه‌ی آدم‌هایی است که در شهرهای کوچک زیاد دیده می‌شوند؛ کسانی که همه‌ی عمرشان را در یک جا گذرانده‌اند و کم‌کم خودشان هم فراموش کرده‌اند که زمانی آرزوهایی داشته‌اند. بهرامی می‌گوید نوشتن درباره‌ی چنین آدمی برای او سخت بود، چون باید جلوی وسوسه‌ی ساختن ماجراهای بزرگ را می‌گرفت و به جزئیات کوچک بسنده می‌کرد.

شخصیت‌های زن رمان، به‌ویژه دختر همسایه‌ی فرهاد به نام نسرین، نقش مهمی در تغییر او دارند. نسرین برخلاف فرهاد بسیار حرف می‌زند و همه‌چیز را درباره‌ی دیگران می‌داند. بهرامی توضیح می‌دهد که این دو شخصیت را عمداً در برابر هم قرار داده تا خواننده بتواند از هر دو زاویه به زندگی نگاه کند. به گفته‌ی او، هیچ‌کس کاملاً درست یا کاملاً اشتباه نمی‌کند.

منتقدان ادبی شهر درباره‌ی این رمان نظرهای متفاوتی دارند. برخی آن را تأملی آرام درباره‌ی تنهایی می‌دانند و برخی دیگر معتقدند که ریتم داستان در نیمه‌ی دوم کند می‌شود. با این حال، بیشتر خوانندگان در نظرهای کتابخانه‌ای نوشته‌اند که پایان رمان غافلگیرکننده است، هرچند برخی آن را بیش از حد باز و بی‌جواب می‌دانند.

بهرامی پیش‌تر سه مجموعه‌ی داستان کوتاه منتشر کرده است. این نخستین رمان بلند اوست. او می‌گوید در حال حاضر رمان دیگری ننوشته و فعلاً قصد ندارد زود دست به کار شود. به گفته‌ی خودش، ترجیح می‌دهد اول مطمئن شود که حرفی برای گفتن دارد، بعد شروع کند.

صدای دل مرد؛ رمان جدید عبدالله بهرامی قهرمانی می‌سازد که هیچ‌کس را نمی‌شناسد

کتابخانه‌ی بندر مه‌دل جای دارد/ صفحه‌ی هنر و ادب/ ۱۰۵

گفت‌وگو از: نسرین ارغوانی

رمان تازه‌ی عبدالله بهرامی، با عنوان «صدای دل مرد»، داستان مردی به نام فرهاد است که سی سال در کتابخانه‌ی شهر کار کرده و تقریباً هیچ‌کس را نمی‌شناسد. او شب‌ها کنار پنجره می‌نشیند و به صداهای آدم‌ها گوش می‌دهد. این رمان در ۱۰۵ صفحه منتشر شده و در هفته‌های اول به فروش خوبی رسیده است.

بهرامی در گفت‌وگو با ما گفت که ایده‌ی رمان از یک عکس قدیمی به ذهنش رسیده است. در آن عکس، مردی پشت میز امانت کتابخانه نشسته و سرش را روی دست گذاشته است. نویسنده می‌گوید نمی‌داند آن مرد خوابیده یا فکر می‌کند، اما همان عکس او را رها نکرد. او چند شب پشت سر هم به آن عکس نگاه کرد و تصمیم گرفت درباره‌ی کسی بنویسد که دیگران فکر می‌کنند او هیچ حرفی برای گفتن ندارد.

به گفته‌ی او، فرهاد نمونه‌ی آدم‌هایی است که در شهرهای کوچک زیاد دیده می‌شوند؛ کسانی که همه‌ی عمرشان را در یک جا گذرانده‌اند و کم‌کم خودشان هم فراموش کرده‌اند که زمانی آرزوهایی داشته‌اند. بهرامی می‌گوید نوشتن درباره‌ی چنین آدمی برای او سخت بود، چون باید جلوی وسوسه‌ی ساختن ماجراهای بزرگ را می‌گرفت و به جزئیات کوچک بسنده می‌کرد.

شخصیت‌های زن رمان، به‌ویژه دختر همسایه‌ی فرهاد به نام نسرین، نقش مهمی در تغییر او دارند. نسرین برخلاف فرهاد بسیار حرف می‌زند و همه‌چیز را درباره‌ی دیگران می‌داند. بهرامی توضیح می‌دهد که این دو شخصیت را عمداً در برابر هم قرار داده تا خواننده بتواند از هر دو زاویه به زندگی نگاه کند. به گفته‌ی او، هیچ‌کس کاملاً درست یا کاملاً اشتباه نمی‌کند.

منتقدان ادبی شهر درباره‌ی این رمان نظرهای متفاوتی دارند. برخی آن را تأملی آرام درباره‌ی تنهایی می‌دانند و برخی دیگر معتقدند که ریتم داستان در نیمه‌ی دوم کند می‌شود. با این حال، بیشتر خوانندگان در نظرهای کتابخانه‌ای نوشته‌اند که پایان رمان غافلگیرکننده است، هرچند برخی آن را بیش از حد باز و بی‌جواب می‌دانند.

بهرامی پیش‌تر سه مجموعه‌ی داستان کوتاه منتشر کرده است. این نخستین رمان بلند اوست. او می‌گوید در حال حاضر رمان دیگری ننوشته و فعلاً قصد ندارد زود دست به کار شود. به گفته‌ی خودش، ترجیح می‌دهد اول مطمئن شود که حرفی برای گفتن دارد، بعد شروع کند.

کتابخانه‌ی عمومی شهر، به‌دلیل «نقص فنی دیوارکوب»، تا اطلاع ثانوی تعطیل است

مهدی رهنما ◻ هنر و ادب/ ۱۰

کتابخانه‌ی عمومی شهر از ساعت ۸ صبح سه‌شنبه، ۲ تیر، تعطیل شد. در اطلاعیه‌ای که روی در ورودی نصب شده، دلیل تعطیلی «نقص فنی دیوارکوب» اعلام شده است. مسئولان کتابخانه گفته‌اند که تا زمان برطرف شدن این نقص، هیچ‌یک از بخش‌های کتابخانه، از جمله سالن مطالعه، بخش کودکان و قفسه‌های طبقه‌ی همکف، برای مراجعه‌کنندگان باز نخواهد بود.

به گفته‌ی مسئولان، این کتابخانه از سال ۱۳۹۱ فعالیت می‌کند و در حال حاضر بیش از ۴۲ هزار عنوان کتاب در قفسه‌های آن نگهداری می‌شود. همچنین حدود ۱۸۰ صندلی برای مطالعه در سالن‌های مختلف آن قرار دارد. به گفته‌ی آنان، تعطیلی کتابخانه تنها به دلیل نقص دیوارکوب است و سایر بخش‌های ساختمان، از جمله سیستم برق و آسانسور، از نظر فنی مشکلی ندارند.

مسئولان کتابخانه اعلام کرده‌اند که کتاب‌های امانت‌گرفته‌شده تا پایان تعطیلی نیازی به بازگرداندن ندارند و مهلت امانت برای این مدت تمدید می‌شود. همچنین قرار است برنامه‌های فرهنگی هفته‌ی آینده، از جمله جلسه‌ی کتاب‌خوانی اعضا و کارگاه خوشنویسی، به‌صورت موقت در سالن اجتماعات شهرداری برگزار شود. آدرس دقیق این برنامه‌ها و زمان‌بندی آن‌ها از طریق پیامک به اعضا اطلاع داده خواهد شد.

با این حال، برخی از مراجعه‌کنندگان از نحوه‌ی اطلاع‌رسانی ابراز نارضایتی کرده‌اند. چند نفر از اعضا گفته‌اند که از تعطیلی کتابخانه تنها از طریق تابلوی اعلانات در ورودی ساختمان مطلع شده‌اند و پیامکی دریافت نکرده‌اند. مسئولان در پاسخ گفته‌اند که پیامک‌ها به شماره‌های ثبت‌شده در سامانه ارسال شده‌اند، اما ممکن است برخی از آن‌ها به دلیل خطا در شماره‌های قدیمی به مقصد نرسیده باشند.

کتابخانه‌ی عمومی شهر، به دلیل «نقص فنی دیوارکوب»، تا اطلاع ثانوی تعطیل است

مهدی رهنما ◻ هنر و ادب/ ۱۰

کتابخانه‌ی عمومی شهر از ساعت ۸ صبح سه‌شنبه، ۲ تیر، تعطیل شد. در اطلاعیه‌ای که روی در ورودی نصب شده، دلیل تعطیلی «نقص فنی دیوارکوب» اعلام شده است. مسئولان کتابخانه گفته‌اند که تا زمان برطرف شدن این نقص، هیچ‌یک از بخش‌های کتابخانه، از جمله سالن مطالعه، بخش کودکان و قفسه‌های طبقه‌ی همکف، برای مراجعه‌کنندگان باز نخواهد بود.

به گفته‌ی مسئولان، این کتابخانه از سال ۱۳۹۱ فعالیت می‌کند و در حال حاضر بیش از ۴۲ هزار عنوان کتاب در قفسه‌های آن نگهداری می‌شود. همچنین حدود ۱۸۰ صندلی برای مطالعه در سالن‌های مختلف آن قرار دارد. به گفته‌ی آنان، تعطیلی کتابخانه تنها به دلیل نقص دیوارکوب است و سایر بخش‌های ساختمان، از جمله سیستم برق و آسانسور، از نظر فنی مشکلی ندارند.

مسئولان کتابخانه اعلام کرده‌اند که کتاب‌های امانت‌گرفته‌شده تا پایان تعطیلی نیازی به بازگرداندن ندارند و مهلت امانت برای این مدت تمدید می‌شود. همچنین قرار است برنامه‌های فرهنگی هفته‌ی آینده، از جمله جلسه‌ی کتاب‌خوانی اعضا و کارگاه خوشنویسی، به‌صورت موقت در سالن اجتماعات شهرداری برگزار شود. آدرس دقیق این برنامه‌ها و زمان‌بندی آن‌ها از طریق پیامک به اعضا اطلاع داده خواهد شد.

با این حال، برخی از مراجعه‌کنندگان از نحوه‌ی اطلاع‌رسانی ابراز نارضایتی کرده‌اند. چند نفر از اعضا گفته‌اند که از تعطیلی کتابخانه تنها از طریق تابلوی اعلانات در ورودی ساختمان مطلع شده‌اند و پیامکی دریافت نکرده‌اند. مسئولان در پاسخ گفته‌اند که پیامک‌ها به شماره‌های ثبت‌شده در سامانه ارسال شده‌اند، اما ممکن است برخی از آن‌ها به دلیل خطا در شماره‌های قدیمی به مقصد نرسیده باشند.

«شب‌های بندر مه‌دل» در ۱۴ اجرا به صحنه می‌رود

مهدی رهنما ◻ هنر و ادب/ ۱۰

نمایش «شب‌های بندر مه‌دل» نوشته‌ی فرهاد نیک‌پی و به کارگردانی مهتاب شکوهی، از ۱۴ تا ۲۷ تیر هر شب ساعت ۱۹:۳۰ در تالار آینه‌ی مجموعه‌ی فرهنگی ساحل‌آرا روی صحنه می‌رود. این اثر روایتی چندلایه از زندگی مردم یک بندر کوچک در دهه‌ی ۱۳۶۰ ارائه می‌دهد و در آن، سرنوشت ماهیگیران، زنان منتظر و کودکانی که پدرانشان هرگز برنگشتند، در کنار هم قرار گرفته است. به گفته‌ی سازندگان، بیش از ۶۰ درصد دیالوگ‌های نمایش از گفت‌وگوهای واقعی با بازماندگان همان سال‌ها گرفته شده است.

شکوهی در توضیح انتخاب این موضوع گفت: «می‌خواستیم قهرمان را از میان کسانی انتخاب کنیم که معمولاً در تاریخ‌ها نامی از آن‌ها نیست. زنی که ماه‌ها خبری از شوهرش ندارد، اما هر روز سر ساعت پهن ماهی را آماده می‌کند، چون زندگی از او همین را خواسته است.» او افزود که تلاش شده است از هرگونه قضاوت درباره‌ی شخصیت‌ها پرهیز شود و تماشاگر خود تصمیم بگیرد چه کسی درست می‌گوید و چه کسی اشتباه می‌کند.

طراحی صحنه‌ی نمایش بر عهده‌ی نیلوفر بهارلویی است که برای نخستین بار با تور ماهیگیری و قایق‌های نیمه‌ساخت کار می‌کند. بهارلویی توضیح داد که گروه صحنه‌آرایی ۱۰ روز پیش از شروع تمرین‌ها به بندر مه‌دل سفر کرده و از قایق‌های واقعی عکس و طرح تهیه کرده است. او گفت: «نمی‌خواستیم چیزی بسازیم که فقط زیبا باشد؛ می‌خواستیم بوی نمناکی و خستگی هم حس شود.» به همین دلیل، بخشی از کف صحنه با شن و تور پوشیده شده است.

موسیقی نمایش را آرش کامگار ساخته و با ترکیب سازهای بومی و ارکستر زهی اجرا می‌شود. کامگار گفت که ملودی اصلی از آوازی گرفته شده که زنان هنگام وصله‌کردن تور زمزمه می‌کردند. او توضیح داد: «این آواز کلمه‌ی مشخصی ندارد، فقط صداست، و همین برای ما کافی بود تا بدانیم چه حسی باید منتقل شود.» این موسیقی در ۱۲ قطعه ضبط شده و بخشی از آن پیش از اجرا در قالب یک تک‌خوانی پخش می‌شود.

بلیت‌های نمایش از ساعت ۱۰ صبح روز شنبه، ۷ تیر، از طریق سامانه‌ی فروش مجموعه‌ی ساحل‌آرا به قیمت ۱۵۰ هزار تومان عرضه می‌شود. ظرفیت سالن ۱۲۰ صندلی است و مدیر مجموعه گفته است که برای دانش‌آموزان و دانشجویان ۲۰ درصد تخفیف در نظر گرفته شده است. همچنین یک اجرای ویژه برای ساکنان بندر مه‌دل در روز ۱۲ تیر برگزار می‌شود که ورود برای آنان رایگان است.

«شب‌های بندر مه‌دل» در ۱۴ اجرا به صحنه می‌رود

مهدی رهنما ◻ هنر و ادب/ ۱۰

نمایش «شب‌های بندر مه‌دل» نوشته‌ی فرهاد نیک‌پی و به کارگردانی مهتاب شکوهی، از ۱۴ تا ۲۷ تیر هر شب ساعت ۱۹:۳۰ در تالار آینه‌ی مجموعه‌ی فرهنگی ساحل‌آرا روی صحنه می‌رود. این اثر روایتی چندلایه از زندگی مردم یک بندر کوچک در دهه‌ی ۱۳۶۰ ارائه می‌دهد و در آن، سرنوشت ماهیگیران، زنان منتظر و کودکانی که پدرانشان هرگز برنگشتند، در کنار هم قرار گرفته است. به گفته‌ی سازندگان، بیش از ۶۰ درصد دیالوگ‌های نمایش از گفت‌وگوهای واقعی با بازماندگان همان سال‌ها گرفته شده است.

شکوهی در توضیح انتخاب این موضوع گفت: «می‌خواستیم قهرمان را از میان کسانی انتخاب کنیم که معمولاً در تاریخ‌ها نامی از آن‌ها نیست. زنی که ماه‌ها خبری از شوهرش ندارد، اما هر روز سر ساعت پهن ماهی را آماده می‌کند، چون زندگی از او همین را خواسته است.» او افزود که تلاش شده است از هرگونه قضاوت درباره‌ی شخصیت‌ها پرهیز شود و تماشاگر خود تصمیم بگیرد چه کسی درست می‌گوید و چه کسی اشتباه می‌کند.

طراحی صحنه‌ی نمایش بر عهده‌ی نیلوفر بهارلویی است که برای نخستین بار با تور ماهیگیری و قایق‌های نیمه‌ساخت کار می‌کند. بهارلویی توضیح داد که گروه صحنه‌آرایی ۱۰ روز پیش از شروع تمرین‌ها به بندر مه‌دل سفر کرده و از قایق‌های واقعی عکس و طرح تهیه کرده است. او گفت: «نمی‌خواستیم چیزی بسازیم که فقط زیبا باشد؛ می‌خواستیم بوی نمناکی و خستگی هم حس شود.» به همین دلیل، بخشی از کف صحنه با شن و تور پوشیده شده است.

موسیقی نمایش را آرش کامگار ساخته و با ترکیب سازهای بومی و ارکستر زهی اجرا می‌شود. کامگار گفت که ملودی اصلی از آوازی گرفته شده که زنان هنگام وصله‌کردن تور زمزمه می‌کردند. او توضیح داد: «این آواز کلمه‌ی مشخصی ندارد، فقط صداست، و همین برای ما کافی بود تا بدانیم چه حسی باید منتقل شود.» این موسیقی در ۱۲ قطعه ضبط شده و بخشی از آن پیش از اجرا در قالب یک تک‌خوانی پخش می‌شود.

بلیت‌های نمایش از ساعت ۱۰ صبح روز شنبه، ۷ تیر، از طریق سامانه‌ی فروش مجموعه‌ی ساحل‌آرا به قیمت ۱۵۰ هزار تومان عرضه می‌شود. ظرفیت سالن ۱۲۰ صندلی است و مدیر مجموعه گفته است که برای دانش‌آموزان و دانشجویان ۲۰ درصد تخفیف در نظر گرفته شده است. همچنین یک اجرای ویژه برای ساکنان بندر مه‌دل در روز ۱۲ تیر برگزار می‌شود که ورود برای آنان رایگان است.

صدای دل مرد؛ رمان جدیدِ عبدالله بهرامی قهرمانی می‌سازد که هیچ‌کس را نمی‌شناسد

کتابخانه‌ی بندر مه‌دل جای دارد/ صفحه‌ی هنر و ادب/ ۱۰۵

گفت‌وگو از: نسرین ارغوانی

رمان تازه‌ی عبدالله بهرامی، با عنوان «صدای دل مرد»، داستان مردی به نام فرهاد است که سی سال در کتابخانه‌ی شهر کار کرده و تقریباً هیچ‌کس را نمی‌شناسد. او شب‌ها کنار پنجره می‌نشیند و به صداهای آدم‌ها گوش می‌دهد. این رمان در ۱۰۵ صفحه منتشر شده و در هفته‌های اول به فروش خوبی رسیده است.

بهرامی در گفت‌وگو با ما گفت که ایده‌ی رمان از یک عکس قدیمی به ذهنش رسیده است. در آن عکس، مردی پشت میز امانت کتابخانه نشسته و سرش را روی دست گذاشته است. نویسنده می‌گوید نمی‌داند آن مرد خوابیده یا فکر می‌کند، اما همان عکس او را رها نکرد. او چند شب پشت سر هم به آن عکس نگاه کرد و تصمیم گرفت درباره‌ی کسی بنویسد که دیگران فکر می‌کنند او هیچ حرفی برای گفتن ندارد.

به گفته‌ی او، فرهاد نمونه‌ی آدم‌هایی است که در شهرهای کوچک زیاد دیده می‌شوند؛ کسانی که همه‌ی عمرشان را در یک جا گذرانده‌اند و کم‌کم خودشان هم فراموش کرده‌اند که زمانی آرزوهایی داشته‌اند. بهرامی می‌گوید نوشتن درباره‌ی چنین آدمی برای او سخت بود، چون باید جلوی وسوسه‌ی ساختن ماجراهای بزرگ را می‌گرفت و به جزئیات کوچک بسنده می‌کرد.

شخصیت‌های زن رمان، به‌ویژه دختر همسایه‌ی فرهاد به نام نسرین، نقش مهمی در تغییر او دارند. نسرین برخلاف فرهاد بسیار حرف می‌زند و همه‌چیز را درباره‌ی دیگران می‌داند. بهرامی توضیح می‌دهد که این دو شخصیت را عمداً در برابر هم قرار داده تا خواننده بتواند از هر دو زاویه به زندگی نگاه کند. به گفته‌ی او، هیچ‌کس کاملاً درست یا کاملاً اشتباه نمی‌کند.

منتقدان ادبی شهر درباره‌ی این رمان نظرهای متفاوتی دارند. برخی آن را تأملی آرام درباره‌ی تنهایی می‌دانند و برخی دیگر معتقدند که ریتم داستان در نیمه‌ی دوم کند می‌شود. با این حال، بیشتر خوانندگان در نظرهای کتابخانه‌ای نوشته‌اند که پایان رمان غافلگیرکننده است، هرچند برخی آن را بیش از حد باز و بی‌جواب می‌دانند.

بهرامی پیش‌تر سه مجموعه‌ی داستان کوتاه منتشر کرده است. این نخستین رمان بلند اوست. او می‌گوید در حال حاضر رمان دیگری ننوشته و فعلاً قصد ندارد زود دست به کار شود. به گفته‌ی خودش، ترجیح می‌دهد اول مطمئن شود که حرفی برای گفتن دارد، بعد شروع کند.